

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/748/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217365
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217365.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Táne Veščíčkovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 22. 05. 2014 č.k. 4C/112/2012-136 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených prvostupňovým súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že prvostupňový súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp. zn. 4C/112/2012-7 zo dňa 09. 10. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 10. 2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 4C/133/2012, 4C/149/2012, 4C/155/2012, 4C/174/2012, 4C/178/2012, 4C/182/2012, 4C/200/2012, 4C/239/2012, 4C/264/2012, 4C/266/2012, 4C/273/2012, 4C/275/2012,

4C/276/2012, 4C/286/2012, 4C/288/2012, 4C/303/2012, 4C/319/2012, 4C/326/2012, 4C/338/2012, 4C/340/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/112/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 02. 07. 2009, 23. 09. 2009, 13. 11. 2009, 25. 02. 2010 a v dňoch 30. 08. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 05. 2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo

veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškание v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23. 04. 2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody,

prítom už dňa 27. 09. 2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 01. 06. 2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku

na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci vytyčené na 22. 05. 2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3NcC/63/2012. O nevyhlásení zákonnej sudkyne z pojednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením č.k. 3NcC/63/2012-14 zo dňa 19. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Žalobca v tomto konaní už požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že podal na Ústavný súd SR sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a osobitne práva na zákonného sudcu podľa § 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, ako aj základné práva na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O prerušenie konania požiadal podaním zo dňa 16. 05. 2013, ktoré došlo na súd 23. 05. 2013 a pred pojednávaním vytyčeným na deň 23. 05. 2013 žiadal termín pojednávania zrušiť. K tomuto podaniu na prerušenie konania zo dňa 16. 05. 2013 predložil rovnopis sťažnosti podanej na Ústavný súd SR vo veci sp. zn. 3NcC/63/2012. O návrhu na prerušenie konania tunajší súd rozhodol uznesením sp. zn. 4C/112/2012-62 zo dňa 30. mája 2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/312/2013-79 zo dňa 21. 08. 2013 nadobudlo právoplatnosť 10. 10. 2013. Vzhľadom na uvedené a na to, že súd prvého stupňa už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením č.k. 4C/112/2012-62 zo dňa 30. 05. 2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania aj vzhľadom na skutočnosť, že o ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu SR IV. ÚS 693/2013-11 zo dňa 12. 12. 2013, keď aj sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3NcC/63/2012 bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd prvého stupňa sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu a v konaniach ZE notárske zápisnice. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Zo spisu 7Er/794/2009 (týka sa spisu 4C/112/2012 - žaloba označená ISTINA RS) prvostupňový súd zistil, že dňa 19. 10. 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. I. pre vymoženie istiny 2 205,76 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03652/09 zo dňa 12.8.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 07. 09. 2009 a vykonateľnosť 10. 09. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená prvostupňovému súdu dňa 04. 11. 2009. Súd prvého stupňa podaním zo dňa 13. 11. 2009 žiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere zo dňa 11. 06. 2008 s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 18. 01. 2010, odmietol zmluvu o úvere zaslať tvrdiac, že predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Dňa 03. 02. 2010 prvostupňový súd reagoval na podanie oprávneného a opätovne vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený podaním zo dňa 06. 04. 2010 opätovne odmietol zmluvu o úvere zaslať.

Keďže oprávnený nepredložil zmluvu o úvere, prvostupňový súd uznesením č.k. 7Er/794/2009-12 zo dňa 07. 05. 2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesenie zo dňa 07. 05. 2010 uznesením č. k. 3CoE 389/2010-24 zo dňa 24. 06. 2010 zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia v zmysle pokynov daných uznesením krajského súdu bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená. Nie je možné zistiť dátum predloženia zmluvy o úvere pre absenciu prezentačnej pečiatky. Následne dňa 22. 10. 2010 prvostupňový súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

Z exekučného spisu 7Er/598/2010 (pripojeného k spisu 4C/149/2012 - žaloba označená ako ISTINA RS) prvostupňový súd zistil, že dňa 05. 08. 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. I. pre vymozenie istiny 718,34 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 05696/09 zo dňa 09. 06. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. 06. 2009 a vykonateľnosť 02. 07. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 18. 09. 2009. Súd podaním zo dňa 24. 09. 2009 žiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere zo dňa 24. 06. 2008 s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., pričom zaslanie urgoval podaním 25. 11. 2009. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 25. 01. 2010, odmietol zmluvu o úvere zaslať tvrdiac, že predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Predtým však podaním zo dňa 18. 11. 2009 žiadal súd o informáciu o stave konania. Na odmietnutie žiadosti zaslať zmluvu o úvere tunajší súd reagoval podaním zo dňa 07. 02. 2010 a opätovne vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený podaním zo dňa 30. 03. 2010 opätovne odmietol zmluvu o úvere zaslať. Keďže oprávnený nepredložil zmluvu o úvere, súd uznesením č.k. 7Er/598/2009-15 zo dňa 11. 05. 2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesenie zo dňa 11. 05. 2010 uznesením č. k. 3CoE 390/2010-28 zo dňa 21. 06. 2010 zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia v zmysle pokynov daných uznesením krajského súdu bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená. Nie je možné zistiť dátum predloženia zmluvy o úvere pre absenciu prezentačnej pečiatky. Následne dňa 12. 11. 2010 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie a uznesením zo dňa 12. 11. 2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti úrokov z omeškania a v časti istiny zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10. 01. 2011.

Z exekučného spisu 7Er/612/2009 (pripojeného k spisu 4C/155/2012 - žaloba označená ako ISTINA RS) súd prvého stupňa zistil, že dňa 09. 08. 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému J. U. pre vymozenie istiny 703,93 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 04380/09 zo dňa 03. 06. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 06. 2009 a vykonateľnosť 25. 06. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25. 09. 2009. Súd podaním zo dňa 07. 10. 2009 žiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere zo dňa 11. 06. 2008 s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 18. 01. 2010, ktoré došlo na súd 25. 01. 2010, odmietol zmluvu o úvere zaslať tvrdiac, že predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Predtým však podaním zo dňa 18. 11. 2009 žiadal súd o informáciu o stave konania. Na odmietnutie žiadosti zaslať zmluvu o úvere tunajší súd reagoval podaním zo dňa 03. 02. 2010 a opätovne vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený podaním zo dňa 30.3.2010 opätovne odmietol zmluvu o úvere zaslať. Keďže oprávnený nepredložil zmluvu o úvere, súd uznesením č.k. 7Er/612/2009-15 zo dňa 11. 05. 2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesenie zo dňa 11. 05. 2010 uznesením č. k. 2CoE 386/2010-27 zo dňa 30. 07. 2010 zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia v zmysle pokynov daných uznesením krajského súdu bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená. Nie je možné zistiť dátum predloženia zmluvy o úvere pre absenciu prezentačnej pečiatky. Následne súd uznesením č.k. 7Er/612/2009-34 zo dňa 22. 11. 2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci opakovane rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 12CoE 116/2010-54 zo dňa 29. 03. 2011 zrušil rozhodnutie súdu zo dňa 22. 11. 2010, uložil súdu skúmať súladnosť exekučného titulu so zákonom a opätovne rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 7Er/612/2009-60 zo dňa 25. 05. 2011 súd čiastočne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vymoženía istiny nad 12,45 eur s úrokom z omeškania nad výšku 5 % ročne od 27. 12. 2008 a v zvyšnej časti dňa 25. 05. 2011 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Uznesenie o čiastočnom zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť 20. 07. 2011.

Z registra a príslušných uznesení spisu 7Er/2/2010 (týka sa spisu 4C/174/2012, žaloba označená ako ISTINA RS, v súčasnosti pripojený k spisu 7C/314/2012) bolo zistené, že 4.1.2010 bola prvostupňovému súdu doručená žiadosť o vydanie poverenia proti povinnej I. Y. pre vymoženía istiny 884,41 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 128969/09 zo dňa 30. 10. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 23. 11. 2009 a vykonateľnosť 26. 11. 2009. Podkladom pre rozhodnutie rozhodcovského rozsudku bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 16. 06. 2008. Dňa 07. 01. 2010 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Oprávnený odmietol zmluvu o úvere predložiť, preto súd opakovane vyzval oprávneného na predloženie zmluvy s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený odmietol zmluvu predložiť a preto súd prvého stupňa uznesením zo dňa 27. 04. 2010 č.k. 7Er/2/2010-9 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorým uznesením z 30.7.2010 prvostupňové rozhodnutie zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia v zmysle pokynov súd uznesením č.k. 7Er/2/2010-27 zo dňa 22. 11. 2010 zamietol návrh na vydanie poverenie, oprávnený opakovane podal odvolanie proti uzneseniu a Krajský súd v Košiciach uznesením z 23. 03. 2011 zrušil prvostupňové uznesenie so záverom, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak preskúmal exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok a posúdil úver poskytnutý povinnej v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., nesprávne sa však vyporiadal s otázkou, v akej časti je exekučný titul súladný so zákonom. Na základe tohto uznesenia súd opakovane vykonával dokazovanie na súladnosť exekučného titulu so zákonom a uznesením zo dňa 28. 09. 2011 opätovne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 10. 2011. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd exekučné konanie uznesením zo dňa 10. 11. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. 11. 2011, zastavil.

Zo spisu 7Er/561/2009 (pripojeného k spisu 4C/182/2012, žaloba označená ako ISTINA RS) súd prvého stupňa zistil, že dňa 14. 07. 2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej D. Y. pre vymoženía istiny 462,- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 23192/2009 zo dňa 18. 01. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 08. 02. 2010 a vykonateľnosť 11. 02. 2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25. 08. 2010. Súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia uznesením č.k. 7Er/561/2010-9 zo dňa 06. 09. 2010 zamietol. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, uznesením č.k. 2CoE 509/2010-22 zo dňa 05. 11. 2010 uznesenie zo dňa 06. 09. 2010 potvrdil.

Zo spisu 7Er/485/2011 (pripojeného k spisu 4C/200/2012 - žaloba označená ako ISTINA RS) prvostupňový súd zistil, že dňa 17. 05. 2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej M. R. pre vymoženía istiny 185,90 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04429/09 zo dňa 03. 06. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 06.2009 a vykonateľnosť 25. 06. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 21. 07. 2011. Súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia uznesením č. k. 7Er/485/2011-9 zo dňa 21. 07. 2011 čiastočne nad 97,61 eur a v časti úrokov z omeškania nad výšku 5 % ročne od 27. 12. 2008 zamietol a v zvyšnej časti 28. 07. 2011 vydal poverenie. Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia, ktorým bola žiadosť exekútora na vydanie poverenia čiastočne zamietnutá súd uznesením zo dňa 28. 09. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 03. 10. 2011 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 7Er/824/2009 (pripojeného k spisu 4C/239/2012 - žaloba označená ako ISTINA RS) súd prvého stupňa zistil, že dňa 20. 09. 2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej I. C. pre vymoženie istiny 984,13 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 06098/2010 zo dňa 21. 07. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 09. 08. 2010 a vykonateľnosť 12. 08. 2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 09. 12. 2010. Súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia uznesením č.k. 7Er/824/2010-11 zo dňa 25. 02. 2011 zamietol. Následne uznesením 7Er/824/2009-20 zo dňa 11. 04. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15. 04. 2011 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 7Er/117/2010 (spis pripojený k spisu 4C/273/2012 - žaloba označená ako NZP) súd prvého stupňa zistil, že dňa 18. 01. 2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému K. D. pre vymoženie istiny 765,59 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 21801/2009 zo dňa 14. 12. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 01. 2010 a vykonateľnosť dňa 07. 01. 2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 19. 02. 2010. Súd výzvou zo dňa 17. 03. 2010 vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. 7152955. Oprávnený výzvu prevzal 06. 04. 2010 a zmluvu súdu vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru zaslal. Súd uznesením č. k. 7Er/117/2010-111 zo dňa 27. 04. 2010 čiastočne zamietol návrh exekútora na vydanie poverenia a v zvyšnej časti dňa 27. 04. 2010 poverenie vydal. Proti uzneseniu č.k. 7Er/117/2010-11 o čiastočnom zamietnutí návrhu na vydanie poverenia podal oprávnený odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 1CoE 11/2011-23 zo dňa 30. 09. 2010, týmto uznesením bolo uznesenie prvostupňového súdu zo dňa 27. 04. 2010 zrušené a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie s pokynom, že súd sa má zaoberať, či úverovú zmluvu nie je potrebné vzhľadom na jej obsah a charakter účastníkov zaradiť medzi spotrebiteľské zmluvy. V zmysle pokynov daných uznesením krajského súdu súd uznesením č.k. 7Er/117/2010-29 zo dňa 06. 12. 2010 opakovane čiastočne zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 1CoE 11/2011-47 zo dňa 25.8.2011 zrušil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 06. 12. 2010. Po doručení uznesenia krajského súdu prvostupňový súd vyzval exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a po ich zaslaní exekútorom uznesením zo dňa 05. 04. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8.5.2012 exekúciu zastavil a rozhodol o trovách exekúcie.

Zo spisu sp.zn. 7Er/421/2009 (spis pripojený k spisu 4C/286/2012 - žaloba označená ako NZP) prvostupňový súd zistil, že dňa 24. 06. 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému N. R. pre vymoženie istiny 393,70 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 14031/08 zo dňa 13. 05. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 06. 2009 a vykonateľnosť dňa 04. 06. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 24. 07. 2009. Súd výzvou zo dňa 12. 08. 2009 vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. 7430922 zo dňa 28. 03. 2008. Oprávnený výzvu prevzal 18. 08. 2009. Až do 18. 11. 2009 nereagoval a následne zaslal žiadosť o informáciu o stave konania. Súd podaním zo dňa 02. 12. 2009, ktoré oprávnený prevzal 16.12.2009 urgoval zaslanie zmluvy s poukazom na zákon o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z.z. a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 18.1.2010, ktoré bolo doručené súdu 25. 01. 2010 a odmietol úverovú zmluvu predložiť. Súd opakovane podaním zo dňa 03. 02. 2010 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 30. 03. 2010, ktoré bolo doručené súdu 06. 04. 2010, opakovane odmietol predložiť zmluvu o úvere tvrdiac, že žiadosťou o zaslanie zmluvy súd spôsobuje zbytočné prietahy v exekučnom konaní a porušuje ústavné práva oprávneného. Už v tomto štádiu exekučného konania súdu oznámil, že ak súd poverenie nevydá, nároky z uvedeného porušenia Ústavy SR si navrhovateľ uplatní na Ústavnom súde SR a súčasne bude žalovať aj nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným postupom. Súd uznesením č.k. 7Er/421/2009-14 zo dňa 07. 05. 2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 4CoE 384/2010-26 zo dňa 19. 07. 2010 rozhodnutie súdu zo dňa 07. 05. 2010 zrušil. Po zrušení

prvostupňového rozhodnutia súd opakovane vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola predložená spolu so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Po predložení zmluvy súd uznesením č.k. 7Er/421/2009- 33 zo dňa 19.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č. k. 14CoE 152/2010-52 zo dňa 21. 01. 2011 prvostupňové rozhodnutie zo dňa 19. 11. 2010 zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prvostupňový súd následne uznesením č.k. 7Er/421/2009-57 zo dňa 11. 03. 2011 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol čo do istiny i úrokov z omeškania a na zbytok vymáhaného nároku návrhom na vykonanie exekúcie vydal dňa 11. 03. 2011 poverenie. Uznesením č.k. 7Er/421/2009-69 zo dňa 08. 06. 2011 súd exekučné konanie v časti, v ktorej bol návrh na vydanie poverenia zamietnutý aj zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. 06. 2011.

Zo spisu sp.zn. 7Er/794/2009 (spis pripojený k spisu 4C/288/2012 - žaloba označená ako NZP) súd prvého stupňa zistil, že dňa 19.10.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. I. pre vymoženie istiny 2 205,76 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03652/09 zo dňa 12. 08. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 07. 09. 2009 a vykonateľnosť 10. 09. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 04. 11. 2009. Súd podaním zo dňa 13. 11. 2009 žiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere zo dňa 11. 06. 2008 s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 18. 01. 2010, odmietol zmluvu o úvere zasláť tvrdiac, že predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Dňa 03. 02. 2010 súd reagoval na podanie oprávneného a opätovne vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený podaním zo dňa 06. 04. 2010 opätovne odmietol zmluvu o úvere zasláť. Keďže oprávnený nepredložil zmluvu o úvere, súd uznesením č.k. 7Er/794/2009-12 zo dňa 07. 05. 2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesenie zo dňa 07. 05. 2010 uznesením č. k. 3CoE 389/2010-24 zo dňa 24. 06. 2010 zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia v zmysle pokynov daných uznesením krajského súdu bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená. Nie je možné zistiť dátum predloženia zmluvy o úvere pre absenciu prezentačnej pečiatky. Následne dňa 22. 10.2010 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

Zo spisu sp.zn. 7Er/486/2011 (spis pripojený k spisu 4C/326/2012 - žaloba označená ako NZP) prvostupňový súd zistil, že dňa 17. 05. 2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Q. Š. pre vymoženie istiny 148,74 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 16626/09 zo dňa 30. 10. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 23. 11. 2009 a vykonateľnosť 26. 11. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 21. 07. 2011. Uznesením č. k. 7Er/486/2011-9 zo dňa 21. 07. 2011 súd zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny a v časti úrokov a v ten istý deň t.j. 21. 07. 2011 vydal poverenie na vymoženie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 69,31 eur, trov konania, trov právneho zastúpenia, poplatku a trov exekúcie. Uznesením zo dňa 28. 09. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 03. 10. 2011 bolo exekučné konanie v časti, v ktorej súd zamietol návrh súdneho exekútora na vymoženie peňažného plnenia zamietnutý aj zastavené.

Zo spisu 7Er/487/2011 (spis pripojený k spisu 4C/338/2012 - žaloba označená ako NZP) súd prvého stupňa zistil, že dňa 17. 05. 2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Š. Y. pre vymoženie istiny 721,33 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 01581/2009 zo dňa 27. 05. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 08. 06. 2009 a vykonateľnosť 11. 06. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 21. 07. 2011. Súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX dňa 22. 07. 2011. Oprávnený reagoval a podaním, ktoré došlo súdu 17. 08. 2011 zaslal zmluvu o úvere, súčasťou ktorej sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Po doručení zmluvy o úvere súd uznesením zo dňa 22. 09. 2011 žiadosť exekútora čiastočne čo do istiny i vymoženía úrokov z

omeškania zamietol a v ten istý deň t.j. 22. 09. 2011 vydal poverenie na nezamietnutú časť istiny, úrokov z omeškania, trov konania a trov exekúcie. Uznesením č.k. 7Er/487/2011-19 zo dňa 20. 11. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. 11. 2011 exekučné konanie v časti, v ktorej bol návrh exekútora na vydanie poverenia zamietnutý, aj zastavil.

Zo spisu 7Er/660/2009 (4C/340/2012- žaloba označená ako NZP) prvostupňový súd zistil, že dňa 09. 09. 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému V. Y. pre vymożenie istiny 769,94 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00340/09 zo dňa 11. 05. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. 06. 2009 a vykonateľnosť 02. 07. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 14. 10. 2009. Súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy podaním zo dňa 22. 10. 2009 s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 18. 01. 2010, odmietol zmluvu o úvere zasláť tvrdiac, že predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Dňa 03. 02. 2010 súd reagoval na podanie oprávneného a opätovne vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený podaním zo dňa 30. 03. 2010, ktoré došlo súdu 06. 04. 2010 opätovne odmietol zmluvu o úvere zasláť. Keďže oprávnený nepredložil zmluvu o úvere, súd uznesením č.k. 7Er/660/2009-12 zo dňa 10. 05. 2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesenie zo dňa 10. 05. 2010 uznesením č.k. 3CoE 384/2010-26 zo dňa 30. 07. 2010 zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia v zmysle pokynov daných uznesením krajského súdu bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená. Nie je možné zistiť dátum predloženia zmluvy o úvere pre absenciu prezentačnej pečiatky. Následne zisťoval pobyt povinnej, ktorá sa nachádzala na neznámom mieste. Uznesením č. k. 7Er/660/2009-37 zo dňa 19. 11. 2010 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto uzneseniu podal opätovne odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 13CoE 145/2010 zo dňa 25. 02. 2011, ktorým uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia súd vyzval oprávneného na špecifikáciu úrokov z omeškania podaním zo dňa 08. 04. 2011, správu urgoval podaním z 27. 05. 2011 a oprávnený reagoval podaním zo dňa 09. 06. 2011. Následne súd uznesením č.k. 7Er/660/2009-65 zo dňa 28. 06. 2011 čiastočne čo do istiny a úrokov zamietol a v ten istý deň vydal poverenie na vymożenie istiny 322,01 eur s 8,5 % úrokom ročne od 22. 10. 2008 do zaplataenia, trov konania a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní.

Zo spisu 7Er/14/2009 (spis pripojený k spisu 4C/133/2012- žaloba označená ako NP) súd prvého stupňa zistil, že dňa 18. 12. 2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Márii Holubovej - Jozefko pre vymożenie istiny 18 280,-- Sk s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 09988/08 zo dňa 09. 10. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. 10. 2008 a vykonateľnosť 30. 10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 09. 01. 2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 19. 01. 2009. Poverenie bolo vydané v zákonnej lehote.

Zo spisu 7Er/585/2011 (spis pripojený k spisu 4C/264/2012- žaloba označená ako NP) prvostupňový súd zistil, že dňa 14. 07. 2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému V. I. H. pre vymożenie istiny 516,-- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 04583/2011 zo dňa 17. 06. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 04. 07. 2011 a vykonateľnosť 07. 07. 2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 07. 09. 2011. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 19. 09. 2011. Poverenie bolo vydané v zákonnej lehote.

Zo spisu 7Er/612/2009 (spis pripojený k spisu 4C/275/2012- žaloba označená ako NP, súd prvého stupňa zistil, že dňa 09. 08. 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému J. U. pre vymożenie istiny 703,93 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 04380/09 zo dňa 03. 06. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 06. 2009 a vykonateľnosť

25. 06. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25. 09. 2009. Súd podaním zo dňa 07. 10. 2009 žiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere zo dňa 11. 06. 2008 s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 18. 01. 2010, ktoré došlo na súd 25. 01. 2010, odmietol zmluvu o úvere zaslať tvrdiac, že predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Predtým však podaním zo dňa 18. 11. 2009 žiadal súd o informáciu o stave konania. Na odmietnutie žiadosti zaslať zmluvu o úvere tunajší súd reagoval podaním zo dňa 03. 02. 2010 a opätovne vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený podaním zo dňa 30. 03. 2010 opätovne odmietol zmluvu o úvere zaslať. Keďže oprávnený nepredložil zmluvu o úvere, súd uznesením č.k. 7Er/612/2009-15 zo dňa 11. 05. 2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesenie zo dňa 11. 05. 2010 uznesením č. k. 2CoE 386/2010-27 zo dňa 30. 07. 2010 zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia v zmysle pokynov daných uznesením krajského súdu bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená. Nie je možné zistiť dátum predloženia zmluvy o úvere pre absenciu prezentačnej pečiatky. Následne súd uznesením č.k. 7Er/612/2009-34 zo dňa 22. 11. 2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci opakovane rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 12CoE 116/2010-54 zo dňa 29. 03. 2011 zrušil rozhodnutie súdu zo dňa 22. 11. 2010, uložil súdu skúmať súladnosť exekučného titulu so zákonom a opätovne rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 7Er/612/2009-60 zo dňa 25.5.2011 súd čiastočne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vymoženía istiny nad 12,45 eur s úrokom z omeškania nad výšku 5 % ročne od 27. 12. 2008 a v zvyšnej časti dňa 25. 05. 2011 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Uznesenie o čiastočnom zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť 20. 07. 2011.

Zo spisu 7Er/854/2009 (spis pripojený k spisu 4C/266/2012- žaloba označená ako NP) prvostupňový súd zistil, že dňa 7.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému N. H. pre vymoženie istiny 3 505,96 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07599/09 zo dňa 19. 08. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 21. 09. 2009 a vykonateľnosť 24. 09. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 23. 11. 2009. Oprávnený bol požiadaný prípisom z 26. 11. 2009 na predloženie zmluvy o úvere č. 7480270 zo dňa 26. 05. 2008 s poukazom na zákon o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z.z. a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Oprávnený, ktorý výzvu prevzal 23. 12. 2009, reagoval podaním zo dňa 18. 01. 2010, doručené súdu 25. 01. 2010 s tým, že žiadosť súdu na predloženie zmluvy o úvere je právne neopodstatnená a zmluva zaslaná nebola. Súd podaním z 03. 02. 2010 opätovne žiadal predloženie zmluvy o úvere vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru s poukazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 30. 03. 2010, ktoré bolo súdu doručené 06. 04. 2010, odmietol predložiť zmluvu o úvere tvrdiac, že súd spôsobuje zbytočné prietahy v konaní a preto si bude uplatňovať nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným postupom a súčasne si uplatní aj nárok na Ústavnom súde SR. Keďže zmluva o úvere nebola predložená, súd uznesením č.k. 7Er/854/2009-9 zo dňa 07. 05. 2010 exekúciu zastavil. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č. k. 2CoE 390/2010-21 zo dňa 30. 07. 2010 rozhodnutie súdu zo dňa 07. 05. 2010 zrušil pre procesné pochybenia. Súd opätovne žiadal predložiť zmluvu o úvere, ktorá aj bola spolu so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru predložená, pričom nie je možné zo spisu zistiť dátum predloženia týchto listín. Dňa 22. 10. 2010 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie podľa návrhu exekútora.

Zo spisu 7Er/660/2009 (týka sa spisu 4C/276/2012- žaloba označená ako NP, v súčasnosti pripojený k spisu 4C/340/2012, ktorý je tiež súčasťou spojeného konania) prvostupňový súd zistil, že dňa 09. 09. 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému V. Y. pre vymoženie istiny 769,94 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00340/09 zo dňa 11. 05. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. 06. 2009 a vykonateľnosť 02. 07. 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 14. 10.2009. Súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy podaním zo

dňa 22. 10.2009 s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 18. 01. 2010, odmietol zmluvu o úvere zaslať tvrdiac, že predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Dňa 03. 02. 2010 súd reagoval na podanie oprávneného a opätovne vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený podaním zo dňa 30. 03. 2010, ktoré došlo súdu 06. 04. 2010 opätovne odmietol zmluvu o úvere zaslať. Keďže oprávnený nepredložil zmluvu o úvere, súd uznesením č.k. 7Er/660/2009-12 zo dňa 10. 05. 2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesenie zo dňa 10. 05. 2010 uznesením č.k. 3CoE 384/2010-26 zo dňa 30. 07. 2010 zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia v zmysle pokynov daných uznesením krajského súdu bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená. Nie je možné zistiť dátum predloženia zmluvy o úvere pre absenciu prezentačnej pečiatky. Následne zisťoval pobyt povinnej, ktorá sa nachádzala na neznámom mieste. Uznesením č.k. 7Er/660/2009-37 zo dňa 19. 11. 2010 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto uzneseniu podal opätovne odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 13CoE 145/2010 zo dňa 25. 02. 2011, ktorým uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia súd vyzval oprávneného na špecifikáciu úrokov z omeškania podaním zo dňa 08. 04. 2011, správu urgovoval podaním z 27. 05. 2011 a oprávnený reagoval podaním zo dňa 09. 06. 2011. Následne súd uznesením č.k. 7Er/660/2009-65 zo dňa 28. 06. 2011 čiastočne čo do istiny a úrokov zamietol a v ten istý deň vydal poverenie na vymoženie istiny 322,01 eur s 8,5 % úrokom ročne od 22. 10. 2008 do zaplatenia, trov konania a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní.

Zo spisu 7Er/391/2010 (spis pripojený k spisu 4C/303/2012 - žaloba označená ako NP) súd prvého stupňa zistil, že dňa 22. 04. 2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému V. S. pre vymoženie istiny 1 244,-- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00151/2010 zo dňa 05. 03. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. 03. 2010 a vykonateľnosť 01. 04. 2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 24. 06. 2010. Poverenie bolo vydané dňa 07. 07. 2010, teda v lehote.

Zo spisu 7Er/592/2008 (spis pripojený k spisu 4C/319/2012- žaloba označená ako NP) prvostupňový súd zistil, že dňa 29. 10. 2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému N. S. pre vymoženie istiny 19 060,-- Sk s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07490/08 zo dňa 14. 08. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 25. 08. 2008 a vykonateľnosť 28. 08. 2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 18. 11. 2008. Poverenie bolo vydané dňa 02. 12. 2008. Dňa 11. 07. 2011 bol súdu doručený návrh súdneho exekútora na zastavenie exekúcie z dôvodu úmrtia povinného a exekúcia bola uznesením č.k. 7Er/592/2008-18 zo dňa 30. 09. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. 10. 2011 zastavená. Poverenie vydané v lehote.

Zo spisu 7Er/177/2003 (spis pripojený k spisu 4C/178/2012- žaloba označená ako ZE) súd prvého stupňa zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 27. 11. 2003. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. B. pre vymoženie istiny 6 700,-- Sk s príslušenstvom, trov exekúcie, trov právneho zastúpenia. Exekučným titulom bola notárska zápisnica N 2720/2003, Nz 75833/2003, ktorú vyhotovil notár JUDr. Ondrej Ďuriač dňa 29. 08. 2003. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 10.12.2003. Povinný proti upovedomeniu o začatí exekúcie, ktoré vydal exekútor 31.12.2003 podal námietky, o ktorých súd rozhodol uznesením zo dňa 23. 06. 2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. 06. 2004. Dňa 18. 11. 2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 30. 11. 2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi na písomné vyjadrenie, vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie spisu EX 2051/09 v lehote 10 dní. Exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal oznámil 16. 12. 2010, že súhlasí so zmenou exekútora, oznámil výšku vymoženej pohľadávky 72,83 eur a neuplatnil si trovy exekúcie. Spis nezaslal, preto súd 20. 12. 2010 vyzval pôvodného exekútora na zaslanie spisu. Uznesením č.k. 7Er/177/2003-33 zo dňa 20. 01. 2011 súd

vyhoveli žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením č.k. 7Er/177/2003-37 zo dňa 14. 03. 2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Oprávnený proti uzneseniu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení tohto exekučného konania podal odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach v konaní sp. zn. 4CoE 148/2011. Tento uznesením zo dňa 21. 07. 2011 prvostupňové uznesenie zo dňa 14. 03. 2011 potvrdil a uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 7Er/177/2003-37 zo dňa 14. 03. 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoE 148/2011-51 zo dňa 21. 07. 2011 nadobudlo právoplatnosť dňa 08. 09. 2011.

Žalobca dňa 24. 02. 2014 v konaní vedenom prvostupňovým súdom pod sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17. 01. 2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietiahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur
- náklady na tlač 5,31 eur
- náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
- náklady na poštovné 3,01 eur
- náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur

spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur
- náklady na tlač 5,31 eur
- náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
- náklady na poštovné 3,01 eur
- náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur

spolu vo výške 31,68 eur.

Tento znalecký posudok žalovaný účastník považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu a preto navrhuje súdu, aby naň neprihliadal. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Žalovaná má za to, že posudok je výrazne jednostranný a pri vyhotovení tohto posudku sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých žalobcom. V ďalšom vyjadrení podrobne odôvodňuje nesúhlas so znaleckým posudkom s vyvodením záveru, že nárok žalobcovi nie je možné priznať a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo.

Je potrebné uviesť, že znalecký posudok predložený žalobcom prvostupňový súd hodnotil v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok, pretože nebol vyhotovený po nariadení znaleckého dokazovania súdom.

Podaním zo dňa 13. 03. 2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 17. 05. 2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3NcC/63/2012 o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť prvostupňového súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3NcC/63/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12. 12. 2013 Ústavný súd SR uznesením sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažností žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3NcC/63/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol ako návrh nedôvodný.

Prvostupňový súd citoval ustanovenia § 3 ods. 1,2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1,2, § 9 ods. 1,2, §15 ods. 1, § 17 ods. 1,2 § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 41 ods. 2 písm. c) a d), § 44 ods. 1,2,8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov, § 42 ods. 3, §43 ods. 1, § 79 ods. 1 O.s.p a po preskúmaní vecí došiel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Pri žalobách označených ISTINA-RS 4C/112/2012, 4C/149/2012, 4C/155/2012, 4C/174/2012, 4C/182/2012, 4C/200/2012, 4C/239/2012 a v žalobách označených NZP - 4C/286/2012, 4C/273/2012, 4C/288/2012, 4C/326/2012, 4C/338/2012, 4C/340/2012 premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody začína plynúť dňom doručenia uznesenia o zamietnutí poverenia oprávnenému. Vo veciach NP - 4C/133/2012,

4C/264/2012, 4C/266/2012, 4C/275/2012, 4C/276/2012, 4C/303/2012, 4C/319/2012 začína plynúť premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody dňom, kedy sa oprávnený dozvedel o tom, že poverenie je vydané po uplynutí 15-dňovej lehoty. Pri žalobách ZE - 4C/178/2012 premlčacia lehota na podanie návrhu na náhradu škody začala plynúť od doručenia rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Vo všetkých týchto exekučných konaniach bolo rozhodované v priebehu r. 2010-211 a keďže všetky žalobné návrhy boli doručené tunajšiemu súdu 27. 09. 2012, boli podané v premlčacej lehote a nároky uplatnené týmito žalobnými návrhmi nie sú premlčané.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy prvostupňový súd uviedol nasledovné:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu - t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy
3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupom vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 4C/112/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 4C/112/2012, 4C/149/2012, 4C/155/2012, 4C/174/2012, 4C/182/2012 4C/200/2012, 4C/239/2012).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP - spisy 4C/286/2012, 4C/273/2012, 4C/288/2012, 4C/326/2012, 4C/338/2012, 4C/340/2012)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spisy 4C/133/2012, 4C/264/2012, 4C/266/2012, 4C/275/2012, 4C/276/2012, 4C/303/2012, 4C/319/2012)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE - spis 4C/178/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/112/2012, 4C/149/2012, 4C/155/2012, 4C/174/2012, 4C/182/2012 4C/200/2012, 4C/239/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že v konaní 7Er/794/2009 (4C/112/2012) nedošlo k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia, ale súd po opakovaných urgenciách oprávnenému na predloženie zmluvy o úvere a skúmaní exekučného titulu v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch dňa 22. 10. 2010 vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

Zo spisu 7Er/259/2010 (4C/149/2012) opätovne po úkonoch smerujúcich k preskúmaniu exekučného titulu nedošlo k zamietnutiu celého návrhu na vykonanie exekúcie, ale uznesením zo dňa 12. 11. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. 01. 2011 došlo k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti úrokov z omeškania a v časti istiny a dňa 12. 11. 2010 bolo na zbytok nároku vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

Takýto postup sa opakoval aj v spise 7Er/612/2009 (4C/155/2012), keď súd vydal poverenie dňa 25. 05. 2011 a čiastočne zamietol návrh na vykonanie exekúcie, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. 07. 2011.

K zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v konaní sp. zn. 7Er/2/2010 (4C/174/2012), keď po skúmaní súladnosti exekučného titulu so zákonom uznesením zo dňa 28. 09. 2011 bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora a následne uznesením zo dňa 10. 11. 2011 exekučné konanie zastavené.

Zo spisu 7Er/261/2009 (4C/182/2012) bola žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie doručená súdu 25. 08. 2010, uznesením zo dňa 06. 09. 2010 zamietnutá. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č. k. 2CoE 509/2010-22 zo dňa 5.11.2010 uznesenie prvostupňového súdu potvrdil.

Zo spisu 7Er/485/2011 (4C/200/2012) bolo zistené, že o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenej súdu 21. 07. 2011, bolo rozhodnuté v ten istý deň tak, že táto žiadosť bola čiastočne zamietnutá a v ten istý deň t.j. 21. 07. 2011 na zbytok vymáhaného nároku bolo vydané poverenie. Následne uznesením zo dňa 14. 01. 2011 došlo k zastaveniu exekučného konania v časti zamietnutia návrhu na vydanie poverenia.

Zo spisu 7Er/824/2009 (4C/239/2012) bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia bola uznesením zo dňa 25. 02. 2011 zamietnutá, opakovane po skúmaní súladnosti exekučného titulu s poukazom na zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Exekučné konanie bolo uznesením zo dňa 11.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15. 04. 2011 zastavené.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá iba v konaní sp. zn. 7Er/561/2009, 7Er/824/2009 a v ostatných exekučných veciach sp. zn. 7Er/794/2009, 7Er/598/2010, 7Er/612/2009, 7Er/2/2010, 7Er/485/2011 bol návrh súdneho exekútora na vydanie poverenia čiastočne zamietnutý a v zvyšnej časti vymáhaných nárokov bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukajúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Prvostupňový súd mal tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevyhnutnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z.

o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmieniek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul prvostupňový súd uviedol, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie súdu prvého stupňa ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v týchto exekučných konaniach využil svoje právo na podanie riadnych opravných prostriedkov iba čiastočne.

V konaniach 4C/286/2012, 4C/273/2012, 4C/288/2012, 4C/326/2012, 4C/338/2012, 4C/340/2012 (návrhy označené ako NZP) žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu.

Zo spisu sp. zn. 7Er/117/2010 (4C/273/2012 - NZP) prvostupňový súd zistil, že v tomto konaní nedošlo k zamietnutiu žiadosti exekútora na vykonanie exekúcie v plnom rozsahu, pretože poverenie bolo vydané dňom 27. 04. 2010 na časť vymáhané peňažného plnenia a návrh na vydanie poverenia bol uznesením zo dňa 27. 04. 2010 čiastočne zamietnutý. Uznesenie o zamietnutí návrhu exekútora však nenadobudlo právoplatnosť v dôsledku zrušenia Krajským súdom v Košiciach a následne došlo uznesením zo dňa 05. 04. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8.5.2012 k zastaveniu celej exekúcie.

Aj v konaní sp. zn. 7Er/421/2009 (4C/286/2012 - NZP) došlo v konečnom dôsledku k vydaniu poverenia dňom 11. 03. 2011 a k vydaniu uznesenia o zamietnutí žiadosti exekútora na udelenie poverenia v časti vymáhaného nároku čo do istiny a úrokov z omeškania. Uznesením zo dňa 08. 06. 2011 bolo exekučné konanie v časti, v ktorej bol návrh na vydanie poverenia zamietnutý, aj zastavené.

Vo veci sp. zn. 7Er/794/2009 (4C/288/2012 - NZP) nedošlo k právoplatnému zamietnutiu žiadosti o vydanie poverenia tak ako je tento nárok žalovaný, ale po úkonoch súdu bolo dňa 22. 10.2010 vydané poverenie na vykonanie exekúcie v plnom rozsahu.

K čiastočnému zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo v konaní 7Er/482/2011 (4C/326/2012 - NZP), kde uznesením zo dňa 21. 07. 2011 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie v časti istiny a v časti úrokov a v ten istý deň 21. 07. 2011 bolo vydané poverenie na vymoženie časti istiny, úrokov z omeškania, trov exekúcie a trov právneho zastúpenia. Keďže návrh na vykonanie exekúcie bol podaný 21. 07. 2011 a k čiastočnému vydaniu poverenia a čiastočnému zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v ten istý deň, nemožno konštatovať, že súd rozhodol o žiadosti na vydanie poverenia po 15-dňovej lehote, kedy údajne žiadosť súdneho exekútora zamietol. Naopak, k čiastočnému zamietnutiu žiadosti a k čiastočnému vydaniu poverenia došlo v ten istý deň ako bol doručený na súd návrh súdneho exekútora.

Zo spisu 7Er/487/2011 (4C/338/2012 - NZP) vyplýva, že opakovane došlo k čiastočnému vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie dňa 22. 09. 2011 a k čiastočnému vydaniu poverenia v ten istý deň, pričom súd tieto rozhodnutia vydal po opakovaných urgenciách na predloženie úverovej zmluvy v lehote dvoch mesiacov od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V spise 7Er/660/2009 (4C/340/2012 -NZP), z ktorého sú uplatňované dva nároky na náhradu škody a to nárok na náhradu škody z dôvodu, že súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote (spis 4C/276/2012), pričom návrhom na začatie konania sp. zn. 4C/340/2012 sa domáha náhrady škody z dôvodu, že súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote. Z tohto spisu po jeho oboznámení v predchádzajúcom odôvodnení bolo v konečnom dôsledku zistené, že 28. 06. 2011 súd uznesením žiadosť súdneho exekútora čiastočne čo do istiny a úrokov z omeškania zamietol a v ten istý deň vydal poverenie na vymoženie istiny 322,01 eur s 8,5 % úrokom ročne od 22.10.2008 do zaplatenia, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní.

Súd prvého stupňa mal za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým prvostupňový súd poukázal na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Žalobca žiadal tunajší súd informáciu o stave konaní v jednotlivých konaniach dňa 02. 07. 2009, 23. 09. 2009, 13. 11. 2009, 25. 02. 2010, na ktoré mu sudca konajúci v tej ktorej veci odpovedal. Na sťažnosti zo dňa 30. 08. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 05. 2011, ktoré boli sťažnosťami na prieťahy zapísanými v Spr 22/2010, 34/2010 a 12/2011 bolo žalobcovi odpovedané, že zo strany vedenia súdu nie sú konštatované vzhľadom na činnosť sudcov prieťahy v konaniach. V neposlednom rade súd prvého stupňa v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukázal žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukázal na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Súd prvého stupňa teda nemal právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, mal prvostupňový súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pod sp. zn. 4C/133/2012, 4C/264/2012, 4C/275/2012, 4C/266/2012, 4C/276/2012, 4C/303/2012, 4C/319/2012 (návrhy označené ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

V spise 7Er/14/2009 (4C/133/2012 - NP) malo dôjsť ku škode tým, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané po 15-dňovej zákonnej lehote. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená 09. 01. 2009 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 19. 01. 2009 t.j. v zákonnej lehote.

Vo veci 7Er/585/2011 (4C/264/2012 - NP) bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 07. 09. 2011 a poverenie bolo vydané 19. 09. 2011 t.j. v zákonnej lehote.

Vo veci 7Er/612/2009 (4C/275/2012 - NP) bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 25. 09. 2009 a poverenie bolo vydané dňa 25. 05. 2011 iba čiastočne

a v zvyšnej časti žiadosť exekútora na vykonanie exekúcie bola uznesením zo dňa 25. 05. 2011 zamietnutá. K čiastočnému vydaniu poverenia a rozhodnutiu o čiastočnom zamietnutí žiadosti súdneho exekútora došlo po jednotlivých úkonoch súdu, ktorými opakovane žiadal predloženie zmluvy o úvere, čo oprávnený opakovane odmietal a k rozhodnutiu súdu došlo až po predložení tejto zmluvy.

Zo spisu 7Er/854/2009 (4C/266/2012 - NP) vyplýva, že súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie podľa návrhu exekútora 22. 10. 2010, pričom žiadosť súdneho exekútora bola doručená tunajšiemu súdu 23. 11. 2009, avšak úkony súdu od doručenia žiadosti opakovane smerovali k zabezpečeniu zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená až po tom, čo exekučné konanie bolo uznesením zo dňa 07. 05. 2010 zastavené a rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoE 390/2010 došlo k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia z dôvodu procesných pochybení.

Tento postup sa opakuje aj v spise 7Er/660/2009 (4C/276/2012 - NP), kedy došlo k vydaniu poverenia podľa návrhu exekútora 22. 10. 2010 po predchádzajúcich rozhodnutiach prvostupňového i krajského súdu.

Zo spisov 7Er/391/2010 (4C/303/2012 - NP), 7Er/592/2008 (4C/319/2012 - NP) vyplýva, že poverenia boli vydané v zákonnej 15-dňovej lehote. V prvom prípade bola žiadosť súdneho exekútora doručená tunajšiemu súdu 24. 06. 2010, poverenie vydané 07. 07. 2010. V druhom prípade bola žiadosť doručená 18. 11. 2008 a poverenie vydané 02. 12. 2008.

Vo všetkých prípadoch vzhľadom na skutočnosť, že exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, sa prvostupňový súd zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Súd prvého stupňa uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa ako aj podľa smernice č. 93/2013 EHS.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 7Er/177/2003 - 4C/178/2012 (návrh označený ako ZE) malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z oboznámeného exekučného spisu 7Er/177/2003 bolo zistené, že návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu dňa 18. 11. 2010 tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 30. 11. 2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie, predloženie exekútorského spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Ing. Mihal dňa 16. 12. 2010 oznámil, že súhlasí so zmenou exekútora, oznámil výšku už vymoženej pohľadávky, neuplatnil si trovy exekúcie, ale exekučný spis nezaslal. Preto dňa 20. 12. 2010 súd vyzval pôvodného exekútora na zaslanie spisu a následne uznesením č.k. 7Er/177/2003-33 zo dňa 20.1.2011 vyhovel žiadosti oprávneného a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 14. 03. 2011 došlo k zastaveniu exekučného konania v dôsledku vyhlásenia exekúcie za neprípustnú. O odvolaní oprávneného rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 4CoE 148/2011-51 zo dňa 21. 07. 2011 prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

V ďalšom súd opakovane poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytykaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Čo sa týka sťažností podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach, všetky sťažnosti boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti prvostupňový súd konštatoval, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. I keď bol

žalobcom predložený listinný dôkaz a to znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom, z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný už prvý predpoklad priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v jednotlivých konaniach, súd pre nepreukázanie existencie podmienok náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v plnom rozsahu zamietol. Súd opätovne zdôrazňuje, že pre priznanie náhrady škody musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, teda protiprávne konanie - nesprávny úradný postup exekučného súdu, výška škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal v žiadnom zo spojených konaní, že žalobcovi vznikla škoda nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ktorá je v príčinnej súvislosti s týmto postupom.

Žalobca v svojom žalobnom petite v niektorých spojených veciach žiadal najskôr o veciach rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu prvostupňový súd uviedol, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku súd nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyvíjať v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 20. 03. 2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky. Uviedla, že požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom. Namietala ďalej, že vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa. Žalobkyňa tvrdí, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemala možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Nemala možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Sama nemala možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietala ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadrila k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobkyňu uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkala súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mala mať žalobkyňa možnosť vyjadriť sa. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Nakoniec

vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia a to, že súd nedodržiaval lehoty na vydanie rozhodnutia, čím spôsobil zbytočné prietahy v konaní. Zo všetkých týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14. 10. 2015 o 09.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II.p. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 07. 10. 2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa, súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa konkrétne namieťa, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

V prejednáwanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 23.5.2013 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyňu (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 23.5.2013 bolo doručené účastníkom s dostatočným časovým predstihom, čím bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania podľa citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Žalovaná ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a ďalej uviedla, že sa naďalej pridrižiava svojho vyjadřenia vo veci.

Žalobkyňa v elektronickom podaní zo dňa 17. 05. 2013 žiadala zrušenie nariadeného pojednávania ako aj prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobkyne na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednáváním veci.

Žalobkyňa navrhla prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd SR podala sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd z dôvodu, že v konaní vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Uviedla, že rozhodnutie v predmetnej veci závisí od otázky, ktorú nie je možné vyriešiť v tomto konaní, a ktorá musí byť rozhodnutá Ústavným súdom SR, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Rovnako nie je dôvod ani na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Podanie ústavnej sťažnosti navrhovateľkou na ústavnom súde totiž nie je dôvodom na prerušenie konania v danej veci, pretože výsledok konania na ústavnom súde nemôže ovplyvniť toto konanie.

Odvolaciemu súdu z jeho činnosti je známe, že Ústavný súd SR vo viacerých svojich uzneseniach obdobné sťažnosti v skutkovo rovnakých veciach odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že sťažovateľ (v našom prípade žalobkyňa) sa v ďalšom konaní o merite veci pred všeobecnými súdmi môže domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne aj dovolaniami proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, preto nie je daná právomoc ústavného súdu o týchto sťažnostiach rozhodnúť (uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 521/2013-10 zo dňa 22. augusta 2013, uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 518/2013 - 10 zo dňa 22. augusta 2013 a iné).

Bez právneho významu nezostala ani skutočnosť zistená odvolacím súdom, že uznesením Ústavného súdu SR IV. ÚS 693/2013-11 zo dňa 12. 12. 2013 odmietol sťažnosť žalobkyne pre nedostatok právomoci ÚS SR na ich prerokovanie a rozhodnutie, preto ani z tohto dôvodu návrh žalobkyne na prerušenie konania neobstojí.

Žalobkyňa ako účastník konania využila svoje zákonné právo namietat' nestrannosť súdu prvého stupňa. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobkyňou už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobkyne, pre ktoré žiadala vylúčenie sudcov súdu prvého stupňa v danej veci. Uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3NcC/63/2012 zo dňa 19. 10. 2012 je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Košiciach bola zo strany žalobkyne podaná sťažnosť na Ústavnom súde SR, ktorú Ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 zo dňa 12. 12. 2013 odmietol pre nedostatok právomoci ÚS SR.

Z vyššie uvedeného vyplýva že, rozhodnutie ústavného súdu o sťažnosti žalobkyne nemá podstatný vplyv a význam pre meritórne rozhodnutie vo veci a nemôže podstatne zmeniť rozhodnutie súdu vo veci samej, pretože žalobkyňa a aj ostatní účastníci konania majú možnosť uplatňovať svoje procesné práva v riadnom konaní podľa Občianskeho súdneho poriadku. V prejednávanej veci preto nie sú dané dôvody na prerušenie konania. Opačný postup súdu by za danej situácie bol v rozpore s účelnosťou a hospodárnosťou konania.

Odvolačný súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p., nakoľko tento dôvod nie je relevantným dôvodom na prerušenie konania ako ani na odročenie pojednávania. A navyše o návrhu žalobkyne na prerušenie konania z vyššie uvedeného dôvodu súd prvého stupňa už raz rozhodol, a to uznesením č.k. 4C/112/2012-62 zo dňa 30. 05. 2013, ktorým jej návrh zamietol. Uvedené uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom v Košiciach č.k. 4Co/112/2012-79 zo dňa 21. 08. 2013.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa nebola vylúčená z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, o čom bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k.: 3NcC/63/2012-14 zo dňa 19. 10. 2012, ktoré je aj súčasťou tohto spisu sp. zn. 4C/112/2012 a nachádza sa na č.l. 14 spisu.

Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v podľa § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, nie je náležitá námietka žalobkyne, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobkyňou namietané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolačný súd nepovažuje za správny právny záver súdu prvého stupňa pokiaľ tento na vec aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2013 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013 a pokiaľ v návaznosti na to uzavrel, že otázku prietahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prerušenia vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ustanovenie § 9 ods. 2 v takomto znení nadobudlo účinnosť od 01. 01. 2013 a teda nemôžu byť na základe neho posudzované zákonné podmienky pre vznik nároku zodpovednosti štátu za škodu ku ktorej malo dôjsť nesprávnym úradným postupom v období pred týmto dátumom, teda pred 01. 01. 2013. V tomto období totiž ust. § 9 citovaného zákona bolo v tomto znení:

Štát zodpovedá za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. V súlade s týmto zákonným ustanovením bol teda súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu oprávnený vyhodnotiť aj otázku prietahov v súdnom konaní ako jednu zo základných podmienok vzniku zodpovednosti.

Odvolačný súd je toho názoru, že ani nesprávne právne posúdenie v tejto časti nemalo za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej. Z dôvodov prvostupňového rozsudku je totiž zrejme, že tento sa napriek svojmu záveru o neexistencii rozhodnutia, ktorým by príslušné orgány konštatovali prieťahy, resp. nečinnosť v konaní sám aj vyhodnocoval túto otázku, keď s poukazom na znenie § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) konštatoval, že zákonná lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ citovaného zákona, teda v prípadoch, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie Rozhodcovského súdu. Súd prvého stupňa správne s poukazom na ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení do 31. 12. 2014 poukázal na oprávnenosť a zároveň aj povinnosť exekučného súdu posudzovať takýto rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska toho, či tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Je nesporné, že v súvislosti s takýmto postupom musí exekučný súd vykonať viacero úkonov na základe ktorých môže uvedený záver vyhodnotiť a je nesporné, že to nie je reálne spôsobilý vykonať v lehote 15 dní. Súd prvého stupňa sa oboznámil s obsahom všetkých exekučných spisov, z ktorých žalobca odvodzuje svoje nároky a v každej veci vyhodnocoval konkrétne úkony vykonané exekučným súdom pri posudzovaní rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a v návaznosti na to vyhodnocoval aj lehoty, v ktorých bolo o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnuté.

Odvolačný súd sa zhoduje s jeho závermi v tom, že ani v jednom z posudzovaných prípadov sa nejedná o situáciu, aby exekučný súd naplnil zákonnú podmienku takých prieťahov v súdnom konaní, ktoré by zakladali nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup. Nemožno sa stotožniť s názorom žalobkyne, ktorá takýto nárok odvodzuje už od ňou konštatovaných prieťahov v rozsahu niekoľkých dní.

Odvolačný súd k tejto otázke považuje za potrebné uviesť, že z vlastnej rozhodovacej praxe má vedomosť o tom, že žalobca v teraz prebiehajúcim konaní podal na Okresný súd Spišská Nová Ves v krátkom časovom úseku veľké množstvo žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie so zjavným úmyslom zahliť súd do tej miery, že nebude spôsobilý o týchto žiadostiach rozhodnúť v primeraných lehotách. Takýto postoj vyplýva práve z následného postupu žalobcu, ktorý na uvedenú situáciu reagoval podaním obrovského množstva žalôb o náhradu škody z nesprávneho úradného rozhodnutia. Odvolačný súd poukazuje na to, že obdobnou situáciou sa už opakovane zaoberal Ústavný súd Českej republiky, ktorý konštatoval, že aj právo na prístup k súdu je možné zneužiť. Zneužitie toto právo znamená vykonať ho k právom neodôvodnenej ujme iného alebo k ujme spoločnosti. Za špecifický prípad takéhoto zneužitia práva označil šikanózne správanie, ktoré spočíva v tom, že niekto vykoná svoje právo so zámerom spôsobiť inému nepríjemnú ujmu. Konštatoval, že vo vzťahu k právu na prístup k súdu možno za zneužitie tohto práva považovať situáciu, keď žalobca nezahajuje súdne konanie pre ochranu svojho aj keď domnelého, subjektívneho práva, ale zahajuje ho iba pre súdne konanie samo. Neúmerným množstvom takto zahájených konaní účastník preťažuje už aj tak preťaženú justíciu, z čoho následne ťaží zahajovaním ďalších konaní ohľadne náhrady ujmy spôsobenej nepríjemnou dĺžkou konaní. Súdy tak trvaním na bezhraničnej ochrane práva na prístup k súdu bez ďalšieho dostávajú sami seba do bludného kruhu (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 27.10.2011 sp. zn. III ÚS 2791/08, uznesenie zo dňa 13.3.2012 sp. zn. III. ÚS 696/2012).

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolačný súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolačný súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp.zn.: 4C/133/2012, 4C/149/2012, 4C/155/2012, 4C/174/2012, 4C/178/2012, 4C/182/2012, 4C/200/2012, 4C/239/2012, 4C/264/2012, 4C/266/2012, 4C/273/2012, 4C/275/2012, 4C/276/2012, 4C/286/2012, 4C/288/2012, 4C/303/2012, 4C/319/2012, 4C/326/2012, 4C/338/2012 a 4C/340/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/112/2012 (ďalej len preskúmané exekučné konania) a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v preskúmaných exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu podľa § 44 Exekučného poriadku a ani tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmaval súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku so zákonom.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Spišská Nová Ves v preskúmaných exekučných konaniach je vecne správny.

Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Podľa § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V preskúmaných exekučných konaniach zrušenie alebo zmena rozhodnutia okresného súdu (ako exekučného súdu), preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej jej nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 04. 02. 2013 bolo doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 06. 02. 2013. Uvedené vyjadrenie žalovanej bolo doručené žalobkyňi dňa 18. 02. 2013, čo vyplýva z doručky na č.l. 43.

Za tejto situácie mala žalobkyňa dostatok času na to, aby sa vyjadrila k argumentom žalovanej a prípadne navrhla vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobila, sama sa vzdala tohto procesného práva, ktorého realizácia jej však nebola znemožnená postupom súdu.

Pokiaľ žalobkyňa namieta, že nemala možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdala sama tým, že sa nedostavila na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaná a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise a pokiaľ by sa žalobkyňa bola tohto pojednávania zúčastnila, mala možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobkyne na súdnu ochranu porušené neboli.

Nenáležitá je námietka žalobkyne, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní, za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako už bolo uvedené vyššie.

Rovnako nenáležitá je aj námietka o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spojenom spise Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C/112/2012, ktorého súčasťou sú tiež pripojené exekučné spisy preskúmaných exekučných konaní.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch, ktorým súd prvého stupňa žalobný návrh zamietol a návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyne, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a žalobkyňa nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.